

„Muzici și faze” de Ovidiu Verdeș

Un scenariu de,
Mariana Ciocan

1. INT. CAMERĂ DIN TABĂRĂ PENTRU LICEENI, ANII '70. ZI. 1.

În fundal, pe toată durata scenei, se aude, nu foarte tare, muzică gen Joe Cocker, Rolling Stones, Deep Purple.

Camera nu se prea vede, se văd în prim plan patru tineri stând tolăniți pe un pat de o persoană așezat la perete, HARI (15), înaltă, subțire, frumoasă dar genul superficială și cu talente, brunetă, cu breton, cu părul mai lung, tăiat drept, îmbrăcată într-un trening alb, DANA (15), mică de statură, mai îndesată, tunsă scurt, îmbrăcată cu un trening bleumarin cu dungi pe lateralele mânecilor și ale pantalonilor, INA (15), o lungană costelivă, genul tocilară ochelaristă dar foarte drăguță, cu ochi frumoși, îmbrăcată tot în trening și TINUȚ (15) înalt cam cât Hari, frumușel, cu părul mai lung, gen Jim Morrison, îmbrăcat în pantaloni largi jos și cu o bluză tricotată strâmtă pe corp. Cei patru sunt înveliți parțial cu o pătură gen anii '70, sunt desculți și șosetele le sunt în mâini sau aruncate pe pat. TINUȚ și HARI stau unul lângă celălalt și se ating ușor, se observă că flirtează. Toți își studiază tălpile de la picioare, care se văd și ele în prim plan, mișcându-se distractiv și toți bufnesc în răs și râd cu poftă.

HARI, DANA, INA, TINUȚ

Ha, ha, ha...

Apare scris mare de tot, pe ecran, peste imaginea cu tinerii râzând, cuvântul inocență cu majuscule.

2. EXT. TERASĂ DE COFETĂRIE - BAR DE CARTIER. ZI. 2.

În fundal, se aude în continuare, pe toată durata scenei, la un volum nu foarte ridicat, muzică gen Joe Cocker, Rolling Stones, Deep Purple.

Din terasa cofetăriei - bar de cartier de București, gen anii '70, se văd doar două mese și niște scaune metalice, într-o stare nu prea bună. La una dintre mese stau de vorbă doi derbedei, BODI (17) înalt, cu părul lung și DĂNEL (17) tuns mai scurt, musculos, amândoi îmbrăcați cu tricouri strâmte, fără mâneci și pantaloni largi jos. Cei doi beau coniac din sticlă, fumează, scuipă pe jos.

BODI

Du-te bă, că exagerezi! Canțone face el prostii, da' nu violuri și treburi de-astea..

Apare scris mare de tot, pe ecran, peste imaginea descrisă, cuvântul tentație cu majuscule.

DĂNEL

Bine bă, exagerez io, da' poftim o fază pă care chiar Canțone mi-a zis-o. Că cică stătea el odată liniștit pă bancă, că băuse nu-ș' ce otravă și-i venea să vomeze când trece una c-un bășă..

Începe să gesticuleze și să se strâmbe, pătruns de povestire, arătând cu mâinile o talie care se lățește pe măsură ce mâinile îi coboară și se opresc pe unde ar fi șoldurile.

BODI

(râde prostește)

Zi bă, îmi place! Începe tare..

3. EXT. ZONĂ IZOLATĂ ÎNTR-UN CARTIER DE BLOCURI. ZI. 3.

În fundal, se aude în continuare, pe toată durata scenei, la un volum nu foarte ridicat, muzică gen Joe Cocker, Rolling Stones, Deep Purple.

Zona este printre niște blocuri de cartier din București, dar este mai ferită, nu foarte aproape de clădiri, potrivită pentru întâlnirile găștilor de cartier. De vorbă stau BODI, DĂNEL și, în fața lor, TINUȚ.

DĂNEL

(nervos)

Ce mă? Și dac-am povestit, ce? Ce insinuezi? Io v-am povestit vouă, ce, acu' n-am voie nici să povestesc?

BODI

(făcând pe indiferentul)

Povestește dragă, povestește ...!

DĂNEL

(și mai nervos)

N-am zis domn'le la nimeni...

BODI

(zeflemitor)

Nooo, la nimeni, numa' de față cu
toți copiii...

DĂNEL

(vădit ușurat dar și revoltat, arătând spre TINUȚ)

El! Ce-i aduci bă tot timpu' p-ăia
când vorbim?

Apare scris mare de tot, pe ecran, peste imaginea descrisă,
cuvântul decizi cu majuscule.

Îngrijorat, revoltat, dezvinovățindu-se cumva dar încercând să
pară convingător, curajos și hotărât, TINUȚ răspunde:

TINUȚ

Io mă, io? Io-i aduc, dom'le? I-am
luat io cu forța, mă nene stați
aici și-ascultați ...

Apare scris mare de tot, pe ecran, peste imaginea descrisă,
cuvântul tu cu majuscule.